

[Arbejdsministeren.]

var i denne omgang hr. Robert Christensen, og jeg har ikke på noget tidspunkt talt om mistanke. Jeg har tværtimod forleden dag i folketinget sagt, at der ligger ikke i reglerne nogen mistanke, men man stiller altså disse særlige krav.

Sygedagpengene har jeg været inde på. Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til hr. Erik Hansens udtalelse, at han var lidt ked af, at hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) havde talt om, at arbejdsløsheden skyldes den tidligere regering. Lad mig bare fastslå den kendsgerning, at vi i de 9 måneder af 1971 havde en væsentlig højere arbejdsløshed end året før. Ingen vil formentlig bestride, at det hænger sammen med den økonomiske politik, man på daværende tidspunkt førte.

Jeg er enig i, at arbejdskraften skal være mobil, men vi har jo dog oplevet også gennem de senere år, at vi f. eks. i sommermånederne har været nede på en arbejdsløshed på omkring 1 pct., og det er jo i virkeligheden det stærkeste bevis for, at vi har en langt højere grad både af faglig og geografisk mobilitet, end man normalt forestiller sig. Kan man øge denne mobilitet yderligere, så skal jeg kun være tilfreds med det, selv om jeg vil være endnu mere tilfreds, hvis vi virkelig kan komme i gang med en regionalpolitik, en regionsudviklingspolitik, som i højere grad lægger vægten på at få flyttet virksomhederne ud, hvor arbejdskraften er, end at få flyttet arbejdskraften ind til det storkøbenhavnske område. Det indebærer en række både menneskelige og sociale problemer, og jeg tror — her kommer også det oplæg, der er kommet fra handelsministeren ind — at det, vi skal satse på, er virkelig at få skabt beskæftigelse i de områder, hvor arbejdskraften findes.

Jeg behøver vist ikke at gå nærmere ind på det, hr. Arne Larsen sagde. Han mente, at det var et beskedent forslag, og jeg kan da godt sige, når han nævner, at andre paragraffer trænger til kulegravning, at denne for så vidt foregår kontinuerligt. Når dette forslag fremtræder på den måde, det gør, kan jeg generelt sige, at det skyldes, at vi meget gerne ser, at man ligesom får harmoniseret disse ydelser, at man får den samme maksimumsats, hvad enten det drejer sig om dagpenge under arbejdsløshed eller un-

der sygdom, ulykke, i forbindelse med barsel osv. Det opnår vi med det, der er lagt frem på bordet nu. Derudover kommer — men det tilkommer ikke mig at gå nærmere ind på det — den yderligere dagpengereform, som vi senere skal behandle, og som socialministeren kommer med forslag om.

Det, jeg gerne vil understrege som afslutning på mine bemærkninger, er — og det er også en af grundene til, at vi har ladet nogle andre spørgsmål hvile, også fordi de som sagt ikke var undersøgt helt til bunds endnu — at det haster temmelig meget med at få gennemført forslaget, og jeg ville sætte megen pris på, om man kunne få et meget hurtigt udvalgsarbejde, som helst ikke — hvis jeg må bede om det — kompliceres alt for meget af problemer omkring arbejdsløshedsforsikringen, som udmærket godt kan vente til oktober måned, uden at der sker nogen skade. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi får disse problemer klaret så hurtigt som muligt; derfor håber jeg, vi får et hurtigt udvalgsarbejde, og jeg er parat til at medvirke til at fremme det så meget som muligt.

Erik Andersen (Fr.borg amt): Ligesom hr. Arne Larsen lagde jeg med interesse mærke til hr. Simonsens bemærkninger om funktionæren med de 4.000 kr., og hvis det ligesom var et indeklemmt ønske hos hr. Simonsen om at bebude et ændringsforslag til § 47, der går ud på, at man nu ikke mere skal have det flade gennemsnit, men skal gå ind på det personlige gennemsnit, imødeser jeg naturligvis med interesse et sådant forslag i udvalget; jeg forstod, at i alt fald hr. Arne Larsen kunne medvirke til vedtagelsen af et sådant ændringsforslag, og jeg mener også at vide, at vi kan det i socialdemokratiet.

Hr. Robert Christensen gjorde forskellige bemærkninger om 5 dages ugen og om, hvad tabet egentlig bestod af. Hr. Robert Christensens bemærkninger om 5 dages ugen var i alt fald helt overflødige, for i henhold til den gældende lovs § 47 fastsættes dagpengene ud fra en ugelønsfortjeneste, så det i denne forbindelse, når man registrerer tabet af arbejdsfortjeneste, egentlig er ligegyldigt, om det er en 5 dages uge eller en 6 dages uge; der står udtrykkelig i loven, at de beregnes med 90 pct. af ugelønnen.

Hr. Robert Christensens bemærkninger